

Ruhum Çirpinmaşkın Firkatiyle Yanma

– Yazan Adam · 25 Temmuz 2011

Bir ömürdü geçen suskun zaman

Kalbin lisanıyla anlaşılan, ruhun hasretiyle yanıp tutuşan geçen an

Yorgun düşmüştü vicdan,sabırdı umudu soğutan, kanaatti vecdin içine sokan

Vasıl olmak için yıllarca kıvranan, sancılar içinde yalnızlığına figan edip ağlayan

İrşat ediyordu,nefesi aralıyordu

İnsan olmanın, zafiyetleriyle müştereklığı bulunmanın feryadıydı

Söylemiyordu, susuyordu, her vaktin demi için halin sahifesini sabırla açıyordu

Aşk,üç harf, bir hece düşündükçe içinden çıkamıyordu,ilhamına ömrünü veriyordu

Düşmeli gönle,yıkarak zanları

İçinde yıllarca boğulduğu korkuları, afaki şecaatları,burkan acıları

Var olmanın sessiz çığlıkları, boyun büktüren güne hasret umutları ve gamları

Bir bir sual edip araştırmalı ve vaktin şahitliğini,tahkik etmeden kuşanmamalıydı

Bir kerimenin saflığında ki arda

Suskunlaştığı nazarda,sabrın içinde ki sancılarında, kanaat tacında

Uyku halinde ki melalinde,umut ederken sevda şadında,gözyaşları nar olunca

Anlamalıydı insanlar,itip kalkan canlar, hor ve hakir gören zavallılığı soluyanlar

Aş, kimi vakit taş, kimi vakit azdır

İnsan, kul olmak için yakardıkça,hakikati için çirpindikça itibarlıdır

Yaratan Rabbine yakın oldukça, emir ve nehiyelerini hakkıyla anladıkça sadıktır

Akıl ve idrakiyle farktır azim ve ecriyle zamandır imtihanı adınada büyük adaktır

Kız evladı ne kadar zarif ve naifse

Edebin içinde şekillenen bir mürvetse,kefeni giymeye hazır olan arifeyse

Ehliyetin sahibi ve bu nispette de özgürlüğün naibidir, akıl ve izanda er'e denktir

Sosyal sebepler ötelenmeden, hor ve hakir olarak addetmeden, nizama ihtiyaçlıdır

Baba ve anne hadli melüliyetlidir

Akıl ve ehliyet sahibi olduktan sonra, tercihi sebebiyle dışlanmamalıdır

Her nefes için hesap mutlaktır, huhukunu bilmeyene eza eden ne kadar melundür

İnsan,ihsan ve fedakarlığıyla,akıl ve hakikat lehine aldığı kararla ancak furkandır

Mustafa CİLASUN